

переходу на спрощений режим оподаткування та розробки нових концептуальних принципів цієї системи, які відображені у новій редакції Податкового кодексу України.

Введення нового порядку спрощеного оподаткування в Україні має сприяти вирішенню таких проблем: полегшення та скорочення часу складання звітності; підтримка малого бізнесу та підвищення його ролі в розвитку національної економіки; підвищення рівня зайнятості населення шляхом створення нових робочих місць у малому бізнесі та зменшення, таким чином, державних витрат на утримання безробітних; умови функціонування ринкових економічних відносин шляхом підтримки тих суб'єктів господарської діяльності, конкурентні позиції яких на ринках внаслідок об'єктивних обставин є слабшими порівняно з великими підприємствами; активізація інноваційної діяльності, сприяння впровадженню нових технічних і комерційних ідей; пом'якшення соціального розшарування суспільства шляхом формування середнього класу, що, у свою чергу, знижує соціальну напруженість у державі [2, с. 36].

Недоліками спрощеної системи оподаткування є: обмеження у видах діяльності, обсязі доходу, обмеження кількості працівників для 1-ї і 2-ї груп; розмір податку для платників 1-ї і 2-ї груп не залежить від результатів діяльності.

Отже, для побудови ефективної раціональної спрощеної системи оподаткування суб'єктів малого підприємництва необхідна податкова реформа, яка дозволить запровадити нову спрощену систему оподаткування малого бізнесу. Вона має усунути основні недоліки діючої системи оподаткування малого бізнесу і закласти основи, для формування ефективної податкової системи, яка покликана підтримувати вітчизняне виробництво, інноваційно-інвестиційну діяльність і сприяти запровадженню нової якісної системи податкових відносин.

Література:

1. Герасимчук Л.С. Оподаткування малого бізнесу в Україні: сучасний стан та перспективи розвитку / Л.С. Герасимчук // Молодіжний науковий вісник УАБС НБУ. Серія: Економічні науки. – № 5/2016. – С. 217-229.
2. Онищук І.Ю. Основні напрямки удосконалення вітчизняної альтернативної системи оподаткування / І. Ю. Онищук // Соціум. Наука. Культура. – № 12. – 2017. – С. 35-38.

ОБЛІК І АНАЛІЗ ЕКОЛОГІЧНО ЧИСТОЇ ПРОДУКЦІЇ

Велієва В.О., к.е.н., доцент

Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

У сучасних умовах господарювання все більше відчувається потреба в підготовці та поданні інформації, корисної зовнішнім користувачам, для прийняття рішень у контексті стійкого розвитку. Інтегрована звітність містить інформацію про економічну, екологічну та соціальну складові з розподілом

показників соціальної результативності на показники, пов'язані з працею, правами людини, впливом на суспільство та відповідальністю за продукцію.

На мою думку, саме екологічний облік є запорукою аналізу та контролю раціональної природоохоронної діяльності підприємства. У сучасних умовах господарювання актуальним є питання нормативно-правового регулювання екологічного обліку.

Облік як основна інформаційна система підприємства повинна забезпечити надання керівництву інформації для прийняття управлінських рішень стосовно зниження та попередження екологічних ризиків. Екологічний облік має виконувати такі функції:

- оптимістичну, яка полягає у створенні підстав для найкращого вибору оптимальних варіантів екологоорієнтованої діяльності;
- мотиваційну, яка проявляється в забезпеченні інформацією для стимулювання запровадження рішень щодо екологічних проблем;
- контролюючу, яка полягає у здійсненні контрольних заходів за здійсненням витрат на екологію.

Об'єктами екологічного обліку і аналізу є витрати, доходи та фінансові результати в контексті екологічної діяльності, згруповані за їх цільовим призначенням (видами продукції, замовленнями, процесами, стадіями виробництва, агрегатами, сферами діяльності, регіонами збуту тощо). На мою думку, екологічний бухгалтерський облік та аналіз підприємств повинен діяти як цілісна система і бути спрямований на складання екологічної складової інтегрованої звітності.

Для ефективного функціонування екологічного обліку необхідне виконання низки основних умов. У різних країнах ці умови різні, але вони включають установлення твердих гарантій захисту прав приватної власності, гарантію виконання зобов'язань по контрактах, законів, проведення політичних, економічних і законодавчих реформ. Оптимальним варіантом буде покладання на підприємницькі структури економічної відповідальності за забезпечення належного рівня охорони навколишнього середовища. У цьому випадку не тільки караючи, але й стимулюючи, держава отримує довіру суб'єктів господарювання (тобто забруднювачів середовища). Актуальність даних досліджень підтверджує той факт, що сьогодні на переважній більшості вітчизняних підприємств спостерігається відсутність ефективного механізму управління внаслідок низького рівня професіоналізму управлінського персоналу [1].

Сільськогосподарські підприємства України виготовляють продукцію, яка має нижчу собівартість та мало чим відрізняється по смаковим якостям від товарів, що виготовлені із натуральних продуктів. Особливістю такої продукції є те що, вона шкідлива для людського організму. Продукція з ГМО на сьогодні є однією із найважливіших питань які потрібно вирішувати. Україна потребує створення та запровадження у дію законів, норм, постанов, які б регламентували випуск генномодифікованої продукції. Не минув увагою даної проблеми і бухгалтерський облік.

Література:

1. Пелиньо Л.М. Місце екологічного обліку в сучасній системі бухгалтерського обліку та його важливе значення у сфері охорони довкілля / Л.М. Пелиньо // Науковий вісник НЛТУ України. – 2008. – Вип. 18.2. – С. 70-75.
2. Стимулювання виробництва екологічно чистої продукції в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://oldconf.neasmo.org.ua/node/1464>. – Заголовок з екрану.

АНАЛІЗ ВИРОБНИЦТВА ОРГАНІЧНОЇ ПРОДУКЦІЇ В СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВАХ ІНОЗЕМНИХ КРАЇН

*Герасименко Ю.С., к.е.н., доцент
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва*

Виробництво органічної продукції має свої технологічні особливості, які пов'язані з впровадження органічних технологій та сертифікацією виробництва. Все це потребує відповідної організації виробництва, перевірки технологічного процесу та дотриманням юридичних процедур. Відтак, лише підприємства можуть слугувати базою для виробництва органічної продукції.

В Україні близько 25% населення, в тому числі 15% дітей, потребують дієтичного (лікувального) харчування. У Франції за цим методом працюють понад 5 тис. фермерських господарств, у Австрії та Нідерландах – відповідно 1500 і 500, у Данії – 400 господарств. При цьому уряди багатьох країн Західної Європи розробили системи стимулювання фермерів, які вирощують екологічно чисту продукцію. Так, у Німеччині обсяг державної підтримки «екофермерів» становить 1,1-2,0 тис. доларів США на 1 га, Швейцарії – 1,2-1,5, Данії – 2,5-3 тис. доларів. За такого підходу поліпшується не тільки якість продукції та забезпечується охорона довкілля, а й економніше використовуються енергетичні ресурси. У США, наприклад, за біологічного землеробства затрати енергії на 1 у.о. виробленої товарної продукції були в 2,4, а у Франції у 3-4 рази меншими, ніж за традиційного [1].

Якщо звернутись до даних про площу сільськогосподарських угідь в Україні за 2002-2015 рр, то слід констатувати високі темпи росту. Як свідчать дані сайту «Федерація органічного руху України» за аналізуємий період площа під органічним землеробством збільшилась з 164,4 тис.га у 2002 році.

Таблиця 1 – Загальна площа органічних сільськогосподарських угідь та кількість органічних господарств в Україні, 2002-2015 рр.

Роки	Площа, тис.га	Кількість господарств
1	2	3
2002	164,4	31
2003	239,5	69
2004	240,0	70
2005	242,0	72